

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 marca 1985 r.

w sprawie taryfy składek za ubezpieczenie ustawowe budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych i za ubezpieczenie ustawowe odpowiedzialności cywilnej rolników.

Na podstawie art. 8 i w związku z art. 6 ust. 1 pkt 1—5 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 45, poz. 242) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się taryfę składek za ubezpieczenia ustawowe budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych i za ubezpieczenie ustawowe odpowiedzialności cywilnej rolników (OC) oraz zasady opłacania tych składek.

2. Składkę wymierza się i pobiera za roczne okresy ubezpieczenia od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia każdego roku.

3. Nie pobiera się oraz nie zwraca pobranej składki, jeżeli odpowiedzialność Państwowego Zakładu Ubezpieczeń, zwanego dalej „PZU”, rozpoczyna się, ulega zmianie lub kończy się w ciągu roku kalendarzowego; nie pobiera się także oraz nie zwraca pobranej składki za ubezpieczenie koni i bydła w razie zmian w stanie pogłowia tych zwierząt, powstałych po wymierzeniu składki.

§ 2. 1. Składkę za ubezpieczenie budynku osoby fizycznej oraz budynku zespołu rolników indywidualnych, zwanego dalej „zespołem”, ustala się od wartości budynku przyjętej do ubezpieczenia, bez uwzględnienia stopnia zużycia. Składkę za ubezpieczenie budynku objętego ewidencją PZU przed dniem 1 stycznia 1975 r. ustala się od jego wartości pomniejszonej o stopień zużycia przyjęty do wymiaru składki za 1974 r.

2. Składkę za ubezpieczenie budynku różnicuje się w zależności od konstrukcji budynku i jego pokrycia oraz miejsca położenia i związania z gospodarstwem rolnym.

§ 3. 1. Dla wymiaru składki za ubezpieczenie budynku uważa się:

- 1) za budynek miejski — budynek nie związany z gospodarstwem rolnym położony w granicach miasta,
- 2) za budynek wiejski — każdy budynek położony na wsi oraz budynek położony w granicach miasta, związany z gospodarstwem rolnym,
- 3) za budynek murowany — budynek, którego ściany zewnętrzne są z materiałów niezapalnych, w szczególności z cegły, pustaków, kamienia albo z muru pruskiego, a także budynek o murowanych ścianach szczytowych albo murowanych słupach pionowych zrębu,
- 4) za budynek drewniany — budynek, którego ściany zewnętrzne są z drewna lub innych zapalnych materiałów,
- 5) za budynek pokryty twardo — budynek, którego pokrycie jest z materiału ognioodpornego, w szczególności z blachy, dachówki, eternitu, łupka, papy,
- 6) za budynek pokryty miękko — budynek, którego pokrycie jest z materiału łatwo zapalnego, w szczególności z gontów i desek,
- 7) za budynek pokryty słomą — także budynek pokryty trzciną.

2. Przy uznawaniu budynków za murowane lub za drewniane nie uwzględnia się rodzaju materiałów budowlanych, z jakich wykonane zostały szczyty budynku, ściany działowe, ścianki kolankowe (tremple), poddasza, balkony oraz ściany budynku przylegającego.

3. Jeżeli pokrycie budynku jest z różnych materiałów, przyjmuje się, że jest ono z najbardziej łatwo zapalnego z tych materiałów.

§ 4. 1. Składkę za ubezpieczenie budynku osoby fizycznej oraz budynku zespołu ustala się mnożąc wartość budynku przez odpowiednią stopę składki, wyrażoną w promilach, wynikającą z następującej tabeli:

Konstrukcja budynku	Pokrycie budynku	Budynek	
		miejski	wiejski
		stopa składki w ‰	
budynek murowany	twarde	0,50	0,80
	miękkie	1,00	1,60
	słomą	2,50	2,50
budynek drewniany	twarde	1,00	1,60
	miękkie	1,80	2,40
	słomą	3,20	3,20

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, składkę za ubezpieczenie budynków mieszkalnych, nie związanych z gospodarstwem rolnym, których wartość nie przekracza 500 tys. zł, obniża się o 50%.

3. Składkę za ubezpieczenie domów letniskowych, niezależnie od miejsca ich położenia, ustala się jak dla budynków wiejskich, z tym że jej wysokość podwyższa się o 50%.

4. Składkę za ubezpieczenie budynków, w których lokale są zajmowane na podstawie decyzji administracyjnej, na wniosek właściciela obniża się o 50%.

§ 5. 1. Dla osób fizycznych władających gospodarstwami rolnymi oraz zespołów składkę za ubezpieczenie mienia ruchomego i upraw oraz za ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej rolników ustala się w zależności od obszaru użytków rolnych i klasy gleby. Składka ta wynosi:

Obszar użytków rolnych w ha przeliczeniowych	Składka w zł	Obszar użytków rolnych w ha przeliczeniowych	Składka w zł	Obszar użytków rolnych w ha przeliczeniowych	Składka w zł
poniżej 0,51	590	6,01 — 6,50	4 110	19,01 — 20,00	11 070
0,51 — 0,75	690	6,51 — 7,00	4 400	20,01 — 21,00	11 500
0,76 — 1,00	860	7,01 — 7,50	4 680	21,01 — 22,00	12 120
1,01 — 1,25	1 020	7,51 — 8,00	4 960	22,01 — 23,00	12 620
1,26 — 1,50	1 170	8,01 — 8,50	5 240	23,01 — 24,00	13 140
1,51 — 1,75	1 350	8,51 — 9,00	5 510	24,01 — 25,00	13 640
1,76 — 2,00	1 530	9,01 — 9,50	5 770	25,01 — 26,00	14 150
2,01 — 2,25	1 690	9,51 — 10,00	6 070	26,01 — 27,00	14 670
2,26 — 2,50	1 850	10,01 — 10,50	6 350	27,01 — 28,00	15 180
2,51 — 2,75	2 000	10,51 — 11,00	6 610	28,01 — 29,00	15 690
2,76 — 3,00	2 160	11,01 — 11,50	6 860	29,01 — 30,00	16 200
3,01 — 3,25	2 330	11,51 — 12,00	7 110	30,01 — 32,00	16 970
3,26 — 3,50	2 460	12,01 — 12,50	7 370	32,01 — 34,00	17 970
3,51 — 3,75	2 620	12,51 — 13,00	7 600	34,01 — 36,00	18 970
3,76 — 4,00	2 760	13,01 — 13,50	7 830	36,01 — 38,00	19 970
4,01 — 4,25	2 900	13,51 — 14,00	8 090	38,01 — 40,00	21 000
4,26 — 4,50	3 040	14,01 — 15,00	8 520	40,01 — 42,00	21 990
4,51 — 4,75	3 190	15,01 — 16,00	9 030	42,01 — 44,00	22 990
4,76 — 5,00	3 330	16,01 — 17,00	9 540	44,01 — 46,00	23 990
5,01 — 5,50	3 540	17,01 — 18,00	10 050	46,01 — 48,00	24 990
5,51 — 6,00	3 830	18,01 — 19,00	10 560	48,01 — 50,00	25 990

2. Przeliczenia obszaru użytków rolnych z hektarów fizycznych na przeliczeniowe dokonuje się z zastosowaniem następujących współczynników:

1) dla gruntów ornych i sadów:

klasa gleby	I	II	IIIa	IIIb	IVa	IVb	V	VI
współczynnik	1,8	1,6	1,25	1,15	1,05	0,95	0,8	0,5

2) dla użytków zielonych:

klasa gleby	I	II	III	IV	V	VI
współczynnik	1,8	1,6	1,2	1,0	0,8	0,5

3. W gospodarstwach rolnych o obszarze użytków rolnych powyżej 50 hektarów przeliczeniowych kwotę składki zwiększa się o 520 zł za każdy następny hektar przeliczeniowy.

4. Jeżeli władający gospodarstwem rolnym nie ma budynków, składkę, o której mowa w ust. 1, na jego wniosek obniża się o 20%.

5. Jeżeli w gospodarstwie rolnym występują uprawy nie objęte ubezpieczeniem ustawowym na obszarze co najmniej 0,25 ha, na wniosek właściciela, udokumentowany:

1) umową kontraktacyjną lub polisą ubezpieczenia umownego albo oświadczeniem właściciela potwierdzonym przez sądownicę, jeżeli uprawa z uzasadnionych przyczyn nie jest objęta kontraktacją,

2) w odniesieniu do sadów — zaświadczeniem terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw rolnictwa stopnia podstawowego,

połowę kwoty składki ustalonej zgodnie z ust. 1 obniża się w takim stosunku, w jakim obszar upraw nie objętych ustawowym ubezpieczeniem pozostaje do obszaru użytków rolnych danego gospodarstwa.

§ 6. Składkę za ubezpieczenie budynków oraz mienia ruchomego państwowego przedsiębiorstwa gospodarki rolnej i państwowego gospodarstwa rolnego, zwanych dalej „przedsiębiorstwem”, oraz spółdzielni produkcji rolnej, spółdzielni kółek rolniczych i kółek rolniczych prowadzących produkcję rolną, zwanych dalej „spółdzielniami”, ustala się mnożąc ewidencyjną wartość początkową (brutto) środków trwałych wykazaną w bilansie roku poprzedzającego rok ubezpieczenia, z wyłączeniem wartości szklarni oraz namiotów i tuneli foliowych, przez stopę składki w wysokości 1,2‰; w odniesieniu do nowo powstałych przedsiębiorstw i spółdzielni przyjmuje się wartość początkową środków trwałych, wykazaną na dzień rozpoczęcia działalności.

§ 7. 1. Składkę za ubezpieczenie upraw przedsiębiorstw i spółdzielni ustala się mnożąc wartość upraw określoną zgodnie z ust. 2 przez stopę składki w wysokości 1,2‰.

2. Wartość upraw ustala się, przyjmując za podstawę:

- obszar upraw objętych ubezpieczeniem ustawowym na dzień 30 czerwca roku poprzedzającego rok ubezpieczenia,
- przeciętną wydajność uprawy z 1 ha z okresu ostatnich 3 lat, wykazaną w bilansie,
- cenę jednostkową plonu, stosowaną do ustalenia odškodowania na dzień ustalenia składki.

§ 8. 1. Składkę za ubezpieczenie mienia ruchomego na działkach o powierzchni do 0,5 ha ustala się mnożąc wartość mienia przez stopę składki za ubezpieczenie budynku znajdującego się na tej działce. Jeżeli na działce znajdują się budynki o różnej konstrukcji i pokryciu, przyjmuje się przeciętną stopę składki za ubezpieczenie tych budynków.

2. Do wymiaru składki, o której mowa w ust. 1, przyjmuje się wartość mienia ruchomego w wysokości $\frac{1}{3}$ wartości budynków znajdujących się na działce, określonej na podstawie § 2 ust. 1, nie mniejszą jednak niż równowartość pieniężna 120 q żyta, a gdy na działce znajduje się tylko budynek gospodarczy — 20 q żyta. Wartość tę zaokrągla się do 10 tys. zł.

3. Ustaloną zgodnie z ust. 1 i 2 składkę obniża się o 50%, jeżeli właściciel mienia ruchomego korzysta z obniżki składki za ubezpieczenie budynku, o którym mowa w § 4 ust. 2.

4. Ustaloną zgodnie z ust. 1 i 2 składkę podwyższa się o 50%, jeżeli właścicielowi mienia ruchomego podwyższona została zgodnie w § 4 ust. 3 składka za ubezpieczenie budynku.

5. Jeżeli właściciel budynku, w którym lokale zajmowane są na podstawie decyzji administracyjnej, mieszka w tym budynku, składkę za ubezpieczenie mienia ruchomego ustala się od równowartości pieniężnej 120 q żyta.

§ 9. 1. Składkę za ubezpieczenie koni i bydła od padnięcia i uboju z konieczności ustala się mnożąc wartość zwierzęcia określoną w ust. 2 przez stopę składki wyrażoną w procentach, wynikającą z następującej tabeli:

Przedmiot ubezpieczenia	Stopa składki w %	
	w odniesieniu do osób fizycznych i zespołów	w odniesieniu do przedsiębiorstw i spółdzielni
konie	4,7	4,5
konie osób fizycznych nie posiadających gospodarstw rolnych	10,0	—
bydło	3,5	3,3

2. Do wymiaru składki, o której mowa w ust. 1, przyjmuje się:

- w odniesieniu do osób fizycznych i zespołów — wartość normową,
- w odniesieniu do przedsiębiorstw i spółdzielni — 70% wartości ewidencyjnej.

§ 10. 1. Składkę za ubezpieczenie trzody chlewnej od padnięcia i uboju z konieczności ustala się mnożąc wartość trzody chlewnej określoną w ust. 2 lub 3 przez stopę składki, wyrażoną w procentach, wynikającą z następującej tabeli:

Właściciel	Trzoda chlewna					
	mięsno-słoninowa o wadze			bekonowa o wadze		
	od 15 kg	od 20 kg	od 25 kg	od 15 kg	od 20 kg	od 25 kg
stopa składki w %						
osoba fizyczna i zespół	1,9	1,8	1,5	1,7	1,6	1,3
przedsiębiorstwo i spółdzielnia	1,8	—	1,4	1,6	—	1,2

2. Składkę za ubezpieczenie trzody chlewnej osób fizycznych i zespołów ustala się od wartości sztuk sprzedanych jednostkom gospodarki uspołecznionej lub innym jednostkom uprawnionym do skupu tych zwierząt albo od wartości przyjętej do obliczenia odszkodowania; składkę potrąca się z należności wypłacanych za trzodę chlewną zakupioną przez te jednostki albo przy wypłacie odszkodowania.

3. Składkę za ubezpieczenie reprodukcyjnej trzody chlewnej przedsiębiorstw i spółdzielni ustala się od wartości ewidencyjnej wykazanej w bilansie, a za ubezpieczenie pozostałej trzody chlewnej — od wartości sztuk sprzedanych, zużytych na własne potrzeby oraz padłych i ubitych z konieczności.

§ 11. Składka za ubezpieczenie koni, bydła i trzody chlewnej osób fizycznych i zespołów obejmuje również ubezpieczenie kosztów leczenia w razie padnięcia lub uboju z konieczności tych zwierząt.

§ 12. 1. Składkę za ubezpieczenie pełnych kosztów leczenia zwierząt osób fizycznych i zespołów ustala się mnożąc wartość określoną w ust. 2 przez wyrażoną w procentach stopę składki, wynikającą z następującej tabeli:

Przedmiot ubezpieczenia	Stopa składki w %	
	bez kosztów dojazdu	z kosztami dojazdu
konie	1,0	1,4
bydło	0,9	1,3
trzoda chlewna	1,1	1,6

2. Do wymiaru składki przyjmuje się:

- 1) w odniesieniu do koni i bydła — wartość normową,
- 2) w odniesieniu do trzody chlewnej — wartość określoną przy sprzedaży jednostkom, o których mowa w § 10 ust. 2, albo wartość przyjętą do obliczenia odszkodowania.

§ 13. 1. W województwach, w których przeciętna roczna suma wypłaconych odszkodowań lub kwot pełnych kosztów leczenia z tytułu ubezpieczenia poszczególnych

gatunków zwierząt — oddzielnie dla osób fizycznych i zespołów, przedsiębiorstw oraz spółdzielni — jest w stosunku rocznym wyższa od 80% sumy wpływów ze składek, składki dla tych podmiotów ulegają podwyższeniu do takiej wysokości, aby sumy wypłaconych odszkodowań w stosunku rocznym nie przekraczały 80% sumy wpływów ze składek.

2. W województwach, w których przeciętna roczna suma wypłaconych odszkodowań lub kwot pełnych kosztów leczenia z tytułu ubezpieczenia poszczególnych gatunków zwierząt — oddzielnie dla osób fizycznych i zespołów, przedsiębiorstw oraz spółdzielni — jest w stosunku rocznym niższa od 70% sumy wpływów ze składek, składki dla tych podmiotów ulegają obniżeniu do takiej wysokości, aby wypłaty odszkodowań nie przekraczały 80% sumy wpływów ze składek.

3. Składki ustala się na podstawie danych o szkodo-wości za okres co najmniej ostatnich 5 lat, a w odniesieniu do ubezpieczenia trzody chlewnej — za okres co najmniej 2 lat.

§ 14. 1. Pobór składki od osób fizycznych władających gospodarstwami rolnymi oraz od zespołów za ubezpieczenie budynków, mienia ruchomego, upraw, odpowiedzialności cywilnej rolników oraz koni i bydła — regulują przepisy w sprawie łącznego zobowiązania pieniężnego; przepisy te regulują także pobór składki od osób fizycznych za ubezpieczenie budynków i mienia ruchomego na działkach do 0,5 ha na terenach gmin.

2. Pobór składki od osób fizycznych oraz od zespołów za ubezpieczenie trzody chlewnej regulują przepisy w sprawie poboru składki za obowiązkowe ubezpieczenie trzody chlewnej.

3. Składkę od osób fizycznych za ubezpieczenie budynków, mienia ruchomego oraz koni i bydła na działkach do 0,5 ha w miastach pobiera jednorazowo PZU w styczniu każdego roku ubezpieczenia.

4. Ustaloną składkę przedsiębiorstwa i spółdzielnie przekazują na rachunek PZU w ciągu 14 dni od otrzymania wezwania płatniczego.

§ 15. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 14 marca 1984 r. w sprawie poboru składki za obowiązkowe ubezpieczenie trzody chlewnej (Dz. U. Nr 20, poz. 93) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule oraz w § 1 wyrazy „obowiązkowe ubezpieczenie” zastępuje się wyrazami „ubezpieczenie ustawowe”;

2) w § 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do jednostek uprawnionych do skupu trzody chlewnej, nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej”.

§ 16. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 1982 r. w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych i odpowiedzialności cywilnej rolników (Monitor Polski Nr 33, poz. 295).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Nieckarz